

[Krag.]

og Bankens Ledelse. Vi maa komme overens om det meget betydende Spørgsmaal, om Rigsdagen direkte skal repræsenteres inden for et af Ledelsens Organer, eller den ikke skal det og, hvis den skal det, da under hvilken Form, idet det gentagende er fremhævet ogsaa fra vor Side, at vi tvivler paa, at den Form, som har faaet Udtryk i Lovforslaget, vil være den rette. Vi maa have en nærmere Prøvelse af Betydningen af de Dækningsregler, som jo er Udtryk for en saa væsentlig Reduktion af Gulddækningen i Sammenligning med hidtil, og af hvilken Indflydelse det vil kunne have — og her melder sig ogsaa, hvilket jeg har tilladt mig at gøre opmærksom paa ved anden Lejlighed, som en meget betydende og bestemmende Faktor hele det Saneringsproblem, som vi kommer til at staa over for, forhaabentlig i den allernærmeste Fremtid, for Hovederhvervet, for Landbruget, hele dette Spørgsmaal om Tilvejebringelse af de Midler, der kan sætte Erhvervslivet i Sving paa ny, hvorved der kan foretages et afgørende Modstød mod Arbejdsløsheden — og Nationalbankens Forhold dertil. Der er ogsaa Spørgsmaalet om den Indflydelse, som dette vil kunne faa paa Dækningsordningen. Ja, det er alt sammen Spørgsmaal, som man ikke i Forbindelse med denne overordentlig vigtige Sag kommer uden om, og som vi, før vi skrider til Handling, maa forlange belyst, maa forlange overvejet.

Ja, vi kan ikke medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, men det er vort Haab, at der under de kommende Forhandlinger om „Danmarks Bank“ kan findes Former, nu da Regeringen anerkender sin Pligt til at sælge, hvis ikke Loven forandres, for dette Salg og et saadant Tempo derfor, saa det kan være tilfredsstillende og derigennem den Hindring kan blive ryddet til Side, som straks taarnede sig op, ikke mindst paa Grund af den høje Regerings Stilling, for Gennemførelsen af en Nyordning af Nationalbanken, en Nyordning, som vi er rede til at medvirke til under de Vilkaar, som jeg her har nævnt, forudsat, at vi paa de Punkter, som jeg har tilladt mig at fremdrage — og der kan jo være andre ogsaa, som jeg ikke har nævnt i denne Forbindelse — kan faa en for os tilfredsstillende Ordning af det foreliggende Lovforslag.

Christmas Møller: Der er ingen Tvivl om, at det foreliggende Lovforslag har sin Oprindelse i de Forhandlinger, der har været ført i Udvalget angaaende „Danmarks

Bank“, hvor to Partier har stillet sig paa det Standpunkt, at samtidig med at Staten paa den ene eller den anden Maade fik en større Indflydelse paa Nationalbanken og paa Seddeludstedelsen, end den efter de hidtil gældende Regler har haft — og det er et Spørgsmaal, om den videre Behandling i Udvalget ikke vilde medføre, at Statens Indflydelse blev endnu større end foreslaaet —, vilde det være urimeligt og meningsløst, ja direkte skadeligt, at fortsætte med det nuværende Forhold mellem Staten og Den danske Landmandsbank.

Den første Bemærkning, man da har at gøre om det foreliggende Lovforslag, er derfor den, at selve Lovforslagets Fremsettelse er en Erkendelse af — derom kan der ikke herske den ringeste Tvivl —, at Loven af 1928 er brudt. I denne Erkendelse fra Ministerens Side ligger naturligvis ogsaa ganske klart, at hvis Lovforslaget ikke vedtages, maa den højtærede Minister erkende sin egen Erkendelse: saa maa han naturligvis skride til Opfyldelse af Landmandsbanklovens § 3, hvis klare Bud der overhovedet ingen Tvivl kan være om. Der ligger ganske klart en saadan Erkendelse i Lovforslagets Fremsettelse, og jeg kan for saa vidt takke den højtærede Minister, fordi han er kommet til denne Erkendelse. Jeg nærer da heller ikke nogen som helst Tvivl om, at Ministeren vil rette sig derefter, saaledes at 30 Mill. Kr. af Statens Aktier i Landmandsbanken vil blive solgt, hvis det foreliggende Lovforslag ikke bliver gennemført. Lad mig tilføje ganske klart, at enhver Tale om, at man skulde smide de 30 Mill. Kr. Aktier ud paa een Gang, er en Tale, jeg ikke giver det ringeste for, thi det er der naturligvis ingen, der har forlangt, der skal være Ræson i alting; men Lovens klare Bud skal opfyldes, ellers skal Loven ændres. Dette er Ministerens Forslag et fortrinligt Udtryk for, og derfor maa man ogsaa antage, at Fremtiden bliver Nutiden lig: gennemføres Lovforslaget, handler man i Overensstemmelse med dette, og gennemføres det ikke, handler man i Overensstemmelse med, at det *ikke* er blevet gennemført, og det vil altsaa sige, at Landmandsbankloven skal opfyldes.

Jeg skal ikke ved denne Lejlighed komme ind paa alt det, der kunde være Grund til at gøre Bemærkninger om med Hensyn til Forhandlingerne om „Danmarks Bank“, men kun sige, at vi for vort Vedmende kræver en dybtgaaende Drøftelse af dette store og vigtige Spørgsmaal, og jeg kan i et og alt henvise til, hvad jeg